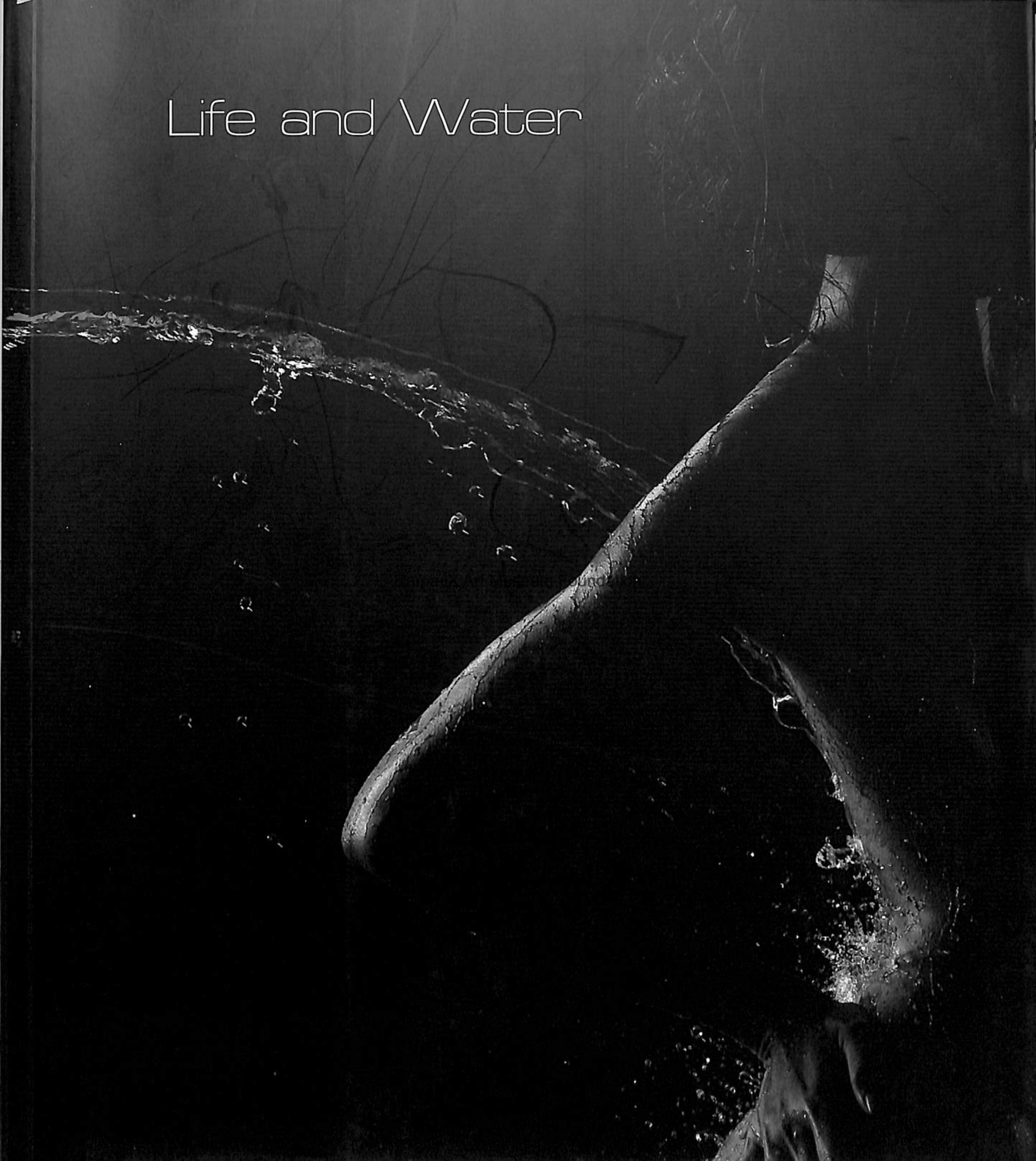

Life and Water

Curator: Thavorn Ko-udomvit

Rama IX Art Museum Foundation

Life and Water

by Baan Lae Suan 2010

Curator: Thavorn Ko-udomvit

October 30 - November 7, 2010

at Baan Lae Suan Fair 2010,

Impact Challenger, Muang Thong Thani

Alongkorn Snprasert

Amrit Chusuwan

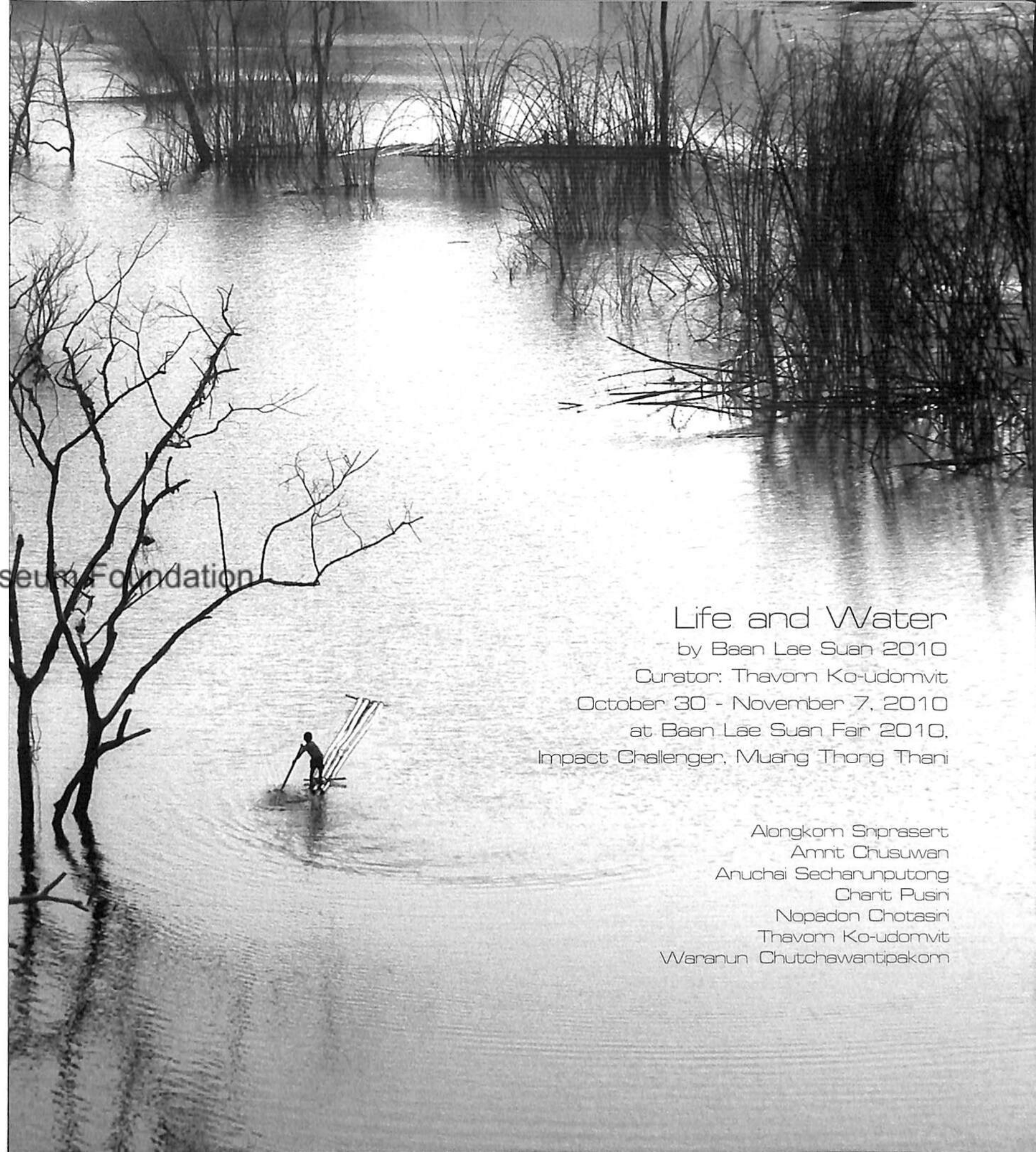
Anuchai Secharunputong

Charit Pusin

Nopadon Chotasiri

Thavorn Ko-udomvit

Waranun Chutchawantipakorn

Ramkhamhaeng Art Museum Foundation

Director:
Assistant Director:

Thavorn Ko-udomvit
Hassapop Tangmahamek
Natsuda Toppupa
Vimonmarn Khanthachavana
Lawan Meesang
Orawan Khonwittayayothin
Phanida Tanikpiboon

Manager:
Assistant Manager:

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition Life and Water
- Designed and produced by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot
- © All images are courtesy of the artists
- Translation by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2010
- Printed and bound in Thailand
- 1,000 copies

นิทรรศการภาพถ่าย “คนกับน้ำ”

เมื่อเราพูดถึง “น้ำ” เราก็มักจะพูดถึงชุดความจริงหลักชุดหนึ่งเกี่ยวกับน้ำในฐานะที่มันเป็น ‘ส่วนหนึ่งของชีวิต และชีวิตก็ขาดน้ำไม่ได้’ ทว่าโลกหลังสมัยใหม่ก็มักจะชวนเราเข้าไปสำรวจและแสวงหาชุดความจริงอื่นๆ กระทั่งท้าทายให้เราถอดประกอบชุดความจริงหลักนั้นออกมาให้เห็นองค์ประกอบย่อยอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ถูกให้น้ำหนักหรือถูกพูดถึงมากนัก แม้ว่าทฤษฎีที่ว่า ‘น้ำเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและชีวิตก็ขาดน้ำไม่ได้’ นั้นจะยังคงเป็นความจริงอยู่ก็ตาม หากเมื่อเราเปิดพื้นที่ในการรับรู้โดยอาศัยเครื่องมือหรือกระบวนการบางอย่างในการสำรวจและถอดรื้อชุดความจริงหลักดังกล่าว เราก็อาจพบว่า มีรายละเอียดมากมายเกี่ยวกับน้ำที่ไม่ได้ถูกให้ความสำคัญ หรือแม้แต่ความจริงระดับต่างๆ เกี่ยวกับน้ำ ซึ่งเราไม่เคยมองเห็นมาก่อน

มีเครื่องมือมากมายสำหรับการสำรวจว่า วาทกรรมและความจริงชุดต่างๆ ถูกประกอบสร้างหรือมีที่มาที่ไปอย่างไร และศิลปะก็เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องมีนนั้นในการพยายามทำหน้าที่ อธิบาย ตีความ เน้นย้ำ ตั้งคำถาม หรือกระทั่งพรรณนาให้เห็นรายละเอียดของแง่มุมอื่นๆ ที่ว่า น้ำเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราอย่างไร และเหตุใดเราจึงขาดสิ่งนี้ไม่ได้

นิทรรศการภาพถ่าย “คนกับน้ำ” โดยศิลปินทั้ง 7 คน อาจกำลังอธิบายถึงสิ่งเหล่านี้ สิ่งที่เราเรียกว่า “สัมพันธภาพ” ระหว่างคนกับน้ำซึ่งต่างก็เกี่ยวคู่กันอยู่ ไม่เพียงเฉพาะในมิติของการดื่มกินหรือดำรงชีวิตเท่านั้น หากยังปรากฏให้เห็นสัมพันธภาพระหว่างคนกับน้ำ ผ่านการตีความในมิติของสุนทรียะ ขณะเดียวกันก็มีท่าทีในการบ่งบอกลักษณะพิเศษบางประการ ที่พยายามจะทำให้เห็นว่า “คน” นั้นเป็นเพียงฉากเมื่อพูดถึงน้ำ แต่เมื่อลองพลิกข้อวัตรรับรู้ของเรา กลับพบถึงความซับซ้อนที่ถูกซ่อนมาภายใต้รูปแบบดังกล่าว คน” เริ่มมีบทบาทมากกว่าที่คิด และ “น้ำ” เริ่มถูกตั้งคำถามถึงความมหัศจรรย์ แม้จะตระหนักในเชิงโครงสร้างว่าทั้งสองสิ่งนี้เคลื่อนไหวเสมอๆ เราก็มีอาจสรุปได้อย่างทันทีทั้งที่ว่าเป็นเช่นนั้น

ในงานภาพถ่ายของนภล โชตะลิริ เขาเลือกให้ความสำคัญกับน้ำด้วยการหยิบยืมร่างกายของผู้หญิงมาสร้างภาพน้ำให้แจ่มชัดยิ่งขึ้น นภลเลือกใช้สัญลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นผู้หญิง ภาพขยายของริมฝีปากอันอวบอิ่ม และเส้นของหญิงสาวซึ่งพยายามเล่นกับริ้วของพลาสติกใสซึ่งทั้งตัวพาดผ่านจอภาพ ภาพแทนของน้ำที่นภลเลือกนำเสนออีกคือการจำลองเอาลักษณะทางกายภาพของน้ำมาจัดวางไว้ร่วมกับสิ่งซึ่งเขาเชื่อว่า สัญลักษณ์ทั้งสองก็คือ คู่ความงามคู่หนึ่งซึ่งซ่อนความสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างกันเอาไว้อย่างแยกไม่ออก รวากับว่าความชุ่มชื้นเกิดจากน้ำฉันใด ความชุ่มฉ่ำก็เกิดจากผู้หญิงฉันนั้น

รายละเอียดเริ่มดึงดูดเราเข้าไป เมื่ออำมฤทธิ์ ชูสุวรรณ และภาพถ่ายของเขาทำหน้าที่ราวกับผู้นำทางผ่านรายละเอียดซึ่งเกิดจากการจัดสภาพของวัตถุที่ถูกเลือกเฟ้นมาจัดวางในกรอบภาพหนึ่ง คน ดอกไม้ น้ำ ขณะเดียวกันแสงเงาก็ได้เข้ามาทำหน้าที่เร้าเรื่องราวและเน้นย้ำความหมายขององค์ประกอบทั้งสามอีกครั้ง การทับซ้อนกันของมิติและระยะของวัตถุนำไปสู่การสำรวจทางารเห็นที่ทั้งคมชัดและพร่ามัว อำมฤทธิ์สร้างภาพถ่ายผ่านกระบวนการจัดวางและมุมมองอย่างง่าย ๆ หากก็ขบเน้นความลุ่มหลงที่มีต่อทั้งสามสิ่งนี้ให้เด่นชัดมากขึ้น เพราะล้าหลังความงามของดอกไม้ที่สอดแทรกอยู่ระหว่างกลาง อาจไม่ได้ทำให้อยากถอนตัวขึ้นมาจากความลุ่มหลงเท่าใดนัก ภาพถ่ายของอำมฤทธิ์ได้เชื่อมโยงเอานิสัยของสิ่งต่างๆ ซึ่งแสดงภาพลักษณ์อันว่าด้วยความต่างทางกายภาพ หากก็มีนิสัยทางความรู้สึกร่วมกัน

ขณะที่ อลงกรณ์ ศรีประเสริฐ สนใจเรื่องการสร้างสัญลักษณ์ในงานภาพถ่าย ทั้งที่ถูกเลือก(ตั้งใจเลือก) และไม่ได้(ใจใจ)เลือกให้ปรากฏอยู่ในองค์ประกอบของภาพ งานของเขาได้แรงบันดาลใจเกี่ยวกับน้ำจากงานจิตรกรรม “The Milkmaid” ของ Jan Vermeer ซึ่งเป็นภาพแม่บ้าน สาวขณะกำลังเทน้ำนมสีขาวลงไปในหม้อ นอกจากนี้เขายังพูดถึงผลงาน Appropriation Art ของศิลปินญี่ปุ่นคนหนึ่งซึ่งทำซ้ำผลงานจิตรกรรมของเวอร์เมียร์ขึ้นนั้นอีกครั้งในรูปแบบของงานวิดีโอ ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างในนั้นหยุดนิ่ง หากมีเพียงน้ำนมที่ถูกเทอยู่เท่านั้นที่ค่อยๆ ไหลอย่างช้าๆ ไม่ขาด สายอลงกรณ์ได้พูดถึง “น้ำ” ในแง่ของการสร้างความหมายหรือสัญลักษณ์ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงาน ศิลปะ หรือแม้กระทั่งพิธีกรรม ทั้งยังชวนให้เราลุ่มหลงสัญลักษณ์นั้นโดยไม่ลืมหันตั้งข้อสงสัยถึงสิ่ง แวดล้อมทั้งหมดในเบื้องาน

Rama IX Art Museum Foundation

เราอาจเคยได้ยินคำของโกวเล้ง-นักเขียนนวนิยายกำลังภายในจีนกล่าวว่า “ผู้ใดที่อ้างว่า เข้าใจสภาพสตรีแล้ว ผู้นั้นกำลังแสดงออกถึงความเขลาเป็นที่สุด” และขณะที่เราต่างรับรู้ถึงความ ซื่อตรงของน้ำ ไม่ว่าจะหยดหนึ่งหรือสิ้นไหล เราสามารถวัดปริมาตรและอุณหภูมิได้ไม่ยาก กล่าว อย่างกระชับ น้ำและผู้หญิงแทบจะอยู่คู่ตรงข้ามกันด้วยซ้ำ แต่กลับนำเสนอใจตรงที่ผ่านมา เราไม่อาจเห็นริ้วรอยการปะทะกันของทั้งสองสิ่งนี้ ซ้ำยังดูกลมกลืนกันมากทีเดียว พื้นที่จากการมองด้วยสายตาที่เคลื่อนไหวเล่นท่าอย่างไม่กลัวถูกต่อว่าทางศีลธรรมแล้ว เราไม่อาจแน่ใจใดๆ ได้เลยต่อการเป็นคู่ของกันและกัน ทั้งน้ำและผู้หญิง

ผู้หญิงยังคงได้รับการผูกโยงและนำมาเล่าเรื่องโดยไม่เห็นเหนียว เช่นเดียวกับในภาพถ่ายของอนุชัย ศรีจุญพุททอง ซึ่งสะท้อนวิธี การใช้ชุดเตอร์สปีดสูงเพื่อหยุดความเคลื่อนไหวของวัตถุ เป็นไปได้ว่าเขาเลือกที่จะพยายามมองผู้หญิงและน้ำในช่วงพริบตาขณะกำลังปรากฏท่าทีของตัวเองให้เห็นถึงลีลาในเสี้ยววินาที ที่ศกทาง การปะทะและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ของผู้หญิงกับน้ำ อนุชัยใช้กระบวนการทางเทคโนโลยีสำรวจความสอดคล้องของทั้งสองสิ่งนี้ในทุกรายละเอียดซึ่งแสงและเงาเผยให้เห็น

ชุตต ภูศิริ ศิลปินภาพถ่ายซึ่งเหมือนจะถอดตัวเองออกมาเป็นนักวิทยาศาสตร์ชั่วขณะ โดยพยายามอธิบายว่า “น้ำ” เป็นสารที่มีความแตกต่างและหลากหลายไม่เหมือนสสารใดๆ ในโลกนี้ และแปรเปลี่ยนสถานะไปตามสภาพแวดล้อมและกาลเวลา และเช่นเดียวกัน เขาก็ได้สร้างโลกคู่ขนานขึ้นมาในทางศิลปะที่แสดงภาพใบหน้าบุคคลในอารมณ์ที่แตกต่าง รวมถึงการอาศัยกระบวนการตัดต่อตกแต่งทางคอมพิวเตอร์ (Manipulate Photography) เพื่อประกอบสร้างสัญลักษณ์บางอย่างในความรู้สึคนึกคิดของเขาขึ้นมา และมากไปกว่านั้นก็เพื่อจัดวางภาพแทนของความเข้าใจเรื่องความผันแปรของน้ำในสถานะต่างๆ เข้ากับอารมณ์และความคิดของมนุษย์ในลักษณะของการใช้สัญลักษณ์เปรียบเทียบ เช่นเดียวกับงานภาพถ่ายของถาวร โกอุดมวิทย์ ซึ่งขับเคลื่อนด้วยกระบวนการทางความคิดและการใช้อารมณ์ความรู้สึกในการสร้างลักษณะทางการเห็นในภาพถ่ายเข้ากับการมองปรากฏการณ์ในชีวิต ภาพถ่ายของเขาไม่ได้ปรากฏให้เห็นภาพน้ำอย่างเป็นรูปธรรม หากบริบทในภาพซึ่งถูกอ้างอิงถึงในรูปของภาชนะที่แตกต่างก็แสดงบทบาท รวมถึงทำหน้าที่อธิบายการ(เคย)มีอยู่ของน้ำได้ เช่นเดียวกัน การทับซ้อนกันของสัญลักษณ์ซึ่งประกอบด้วยภาพหญิงสาวที่พร่ามัวในฉากหลัง และความคมชัดของโหลแก้วแตกในฉากหน้า ทั้งหมดเป็นการ ‘สมมติ’ ภาวะทางการเห็นหนึ่งผ่านประเด็นเรื่องการเลือกมองซึ่งซ่อนเร้นโลกของความจริงเสมือนเอาไว้

แตกต่างไปจากผลงานภาพถ่ายของ วรณันท์ ชั่วवालทิพากร ภาพถ่ายของเขาได้ปรากฏให้เห็นกระบวนการในการกล่าวถึง ‘น้ำ’ ในแบบซึ่งเราคุ้นเคย บริสุทธิ์ เรียบง่าย และตรงไปตรงมา หากก็ซ่อนนัยยะการมีอยู่ของน้ำ รวมถึงการมีอยู่ของสิ่งอื่นๆ ซึ่งมีบทบาทไม่น้อยไปกว่ากันทั้งในแง่มุมมองของความสงบ สดชื่น รื่นเริง ผ่านเรื่องราวจากวิถีชีวิตอันเรียบง่าย กิจกรรม พิธีกรรม หากทั้งหมดก็เปิดเผยให้เห็นจุดร่วมของพื้นที่และเวลาในการรอคอย ทั้งภาพเรือแข่ง ภาพหญิงชรา นั่งบนท่าน้ำ ภาพคนต่อแพ เหล่านี้อาจเป็นพลังบางประการที่ผูกพันกันมาก่อนที่กล้องจะได้รับภารกิจชัตเตอร์ในเวลาต่อมา

ผลงานภาพถ่ายของศิลปินทั้ง 7 คนใน นิทรรศการ “คนกับน้ำ” ได้นำเสนอทระศนะอัน แตกต่างที่พวกเขามีต่อน้ำ ผ่านการเลือกใช้สัญลักษณ์และบริบทของสัญลักษณ์ซึ่งต่างก็ซ่อนแฝง และขบเน้นนัยยะของน้ำให้มีบทบาทมากขึ้นแตกต่างกันออกไป เครื่องหมายต่างๆ ได้รับการ สร้างขึ้นมาจนดูราวกับว่า ไม่มีข้อจำกัดใดในการกำหนดความหมายของสิ่งที่ได้รับการเลือกให้เป็นสัญลักษณ์ซึ่งเสมือนว่าเป็นภาพแทนของน้ำและความคิดรวบยอดเกี่ยวกับน้ำ

ภาพถ่ายในนิทรรศการ “คนกับน้ำ” อาจไม่ได้ตั้งใจทำหน้าที่เฉพาะเจาะจงให้ผู้ชมระลึกถึงสายน้ำภายใต้ค่านิยามใดนิยามหนึ่งเพียงเท่านั้น ทว่าบทบาทของแต่ละงานกลับชักชวนให้ลงไปในรายละเอียดซึ่งผันแปรตัวเองไปกับบริบทรอบข้างเสมอ การรับรู้ภาพถ่ายทั้งหมดนี้ก็อาจเป็นเช่นเดียวกับการทำความเข้าใจน้ำในแง่มุมต่างๆ ที่อาจจำเป็นต้องหย่อนตัวลงไปแหวกว่าย ลมผัส และเรียนรู้มันในทุกๆ การรับรู้โดยไม่ต้องกลัวเปียก

บุษราพร ทองชัย

"Life and Water" Photography Exhibition

"Water" usually refers as 'part of life and humanity cannot survive without water'. However, the modern world tempts us to explore and seek for other facts and even challenges us to reconsider the facts to see other hidden details. Even though the saying, 'water is part of life and life cannot survive without water' is still true, our perception supported by a certain tool or process for exploration and reconsideration will help us realize that there are many details of water ignored or untouched before.

There are many tools for investigating how the discourse and truth are composed. Art is part of them since it is used to facilitate explanation, interpretation, emphasis and even description to help us see details in other perspectives. We, therefore, understand that how water is part of our life and why we cannot live without it.

The "Life and Water" photography exhibition by 7 artists offers the viewers of explanation of "relationship" between human life and water beyond daily life experiences. The artists reveal the correlation through their unique aesthetic interpretation. We might perceive that "humanity" is an environment of water. However, when we consider it in different angle, we will recognize that "humanity" takes more important role than we are previously aware of. "Water" is also questioned of its sensation. Even though we are aware that humanity and water are changing in parallel, we cannot believe that the notion is a fact of life.

In his photographs, Nopadon Chotasiri emphasizes the importance of water by presenting a female figure to render clearer image of water. The artist applies the colors signifying feminine. The enlarged image of a mouth and tongue with a piece of plastic placing across the screen in a way that refers to water is a simulation of water and objects. He believes that the two symbols signify beauty concealing emotional relationship as if water and woman can bring moisture.

Amrit Chusuwan and his photographs guide us to explore the details of objects including people, flower and water selected for each photograph. At the same time, light and shadow also help rendering the story and emphasizing definitions of the 3 objects. The dimension and distance of objects lead us to the perception in both clear and vague impression. The artist takes photograph through a simple composition and perspective. However, the process encourages an intense interest in the objects.

Amrit's photographs relate implications of physically different objects in a way that renders mutual emotion.

On the other hand, Alongkorn Sriprasert is interested in intentionally and unintentionally creating symbols for his photographs which are inspired by "The Milkmaid" by Jan Vermeer. In addition, he also refers to the Appropriation Art of a Japanese artist who reproduced Vermeer's art in a video work. Everything is motionless but the milk pouring slowly and gradually. The artist talks about "water" by creating symbols and definitions appearing in art and rituals. They also lead us to experience the symbols with and awareness of the environment in each photograph.

Rama IX Art Museum Foundation

Gu Long said that "a person to claim that he understands a woman is the most stupid man." We can perceive the earnestness of both still and flowing water. We can measure capacity and temperature easily. Woman is, on the other hand, extremely different from water. However, the water and woman are in harmony. We might not be sure whether water and woman are made for each other.

Woman is related to water. Similarly, Anuchai Secharunputong applies high speed shutter technique to stop the motion of objects. It is possible that he tries to take a glimpse of a woman and water while presenting the motion, direction and relationship of water and woman. The artist applies technological process to explore the correlation of woman and water in every aspect as the light and shadow will facilitate.

Charit Pusiri provides the explanation that "water" is a substance different from any other substances. It can be changed due to environment and time. The artist creates the parallel artistic world presenting many faces with different facial expressions. He also applies the 'manipulated photography' process in order to create certain symbols to represent his idea and understanding of changing water in a way that relates to human emotions and thoughts.

Similarly, the photographs of Thavorn Ko-udomvit are driven by the artist's thinking process and emotion. He relates his photographs to the daily-life experiences. In the photographs, the water is not tangibly presented. However, the context of broken wares reminds the viewers of the (previously) existed water. In addition, the symbols of a woman in a vague impression at the background and the clear image of a broken bottle at the front are "supposed" to be a perception of a situation through a virtual world.

The photographs of Waranun Chutchawantipakorn reveal the description of "water" in a familiar way to the viewer. Water is pure, simple and honest. However, the photographs also imply the existence of water and other objects in a way that reminds us of peace, freshness, joy, simple way of life, activities and rituals. All of these reveal mutual focus of space and time. The images of boat racing, old lady sitting on a pier, and a man on a raft remind us of an energy existed before the artist pressing a camera shutter.

The photographs of 7 artists displayed in "Life and Water" exhibition reveal their unique perception of water with different degrees of implication. The various signs are created and used to represent water and conceptual idea of water.

The photographs displayed in the "Life and Water" exhibition do not only remind the viewers of a certain definition of water, they help us recognize the water constantly changed due to the context. By viewing these photographs, we will understand water in various terms because learning requires experiences.

Bussaraporn Thongchai

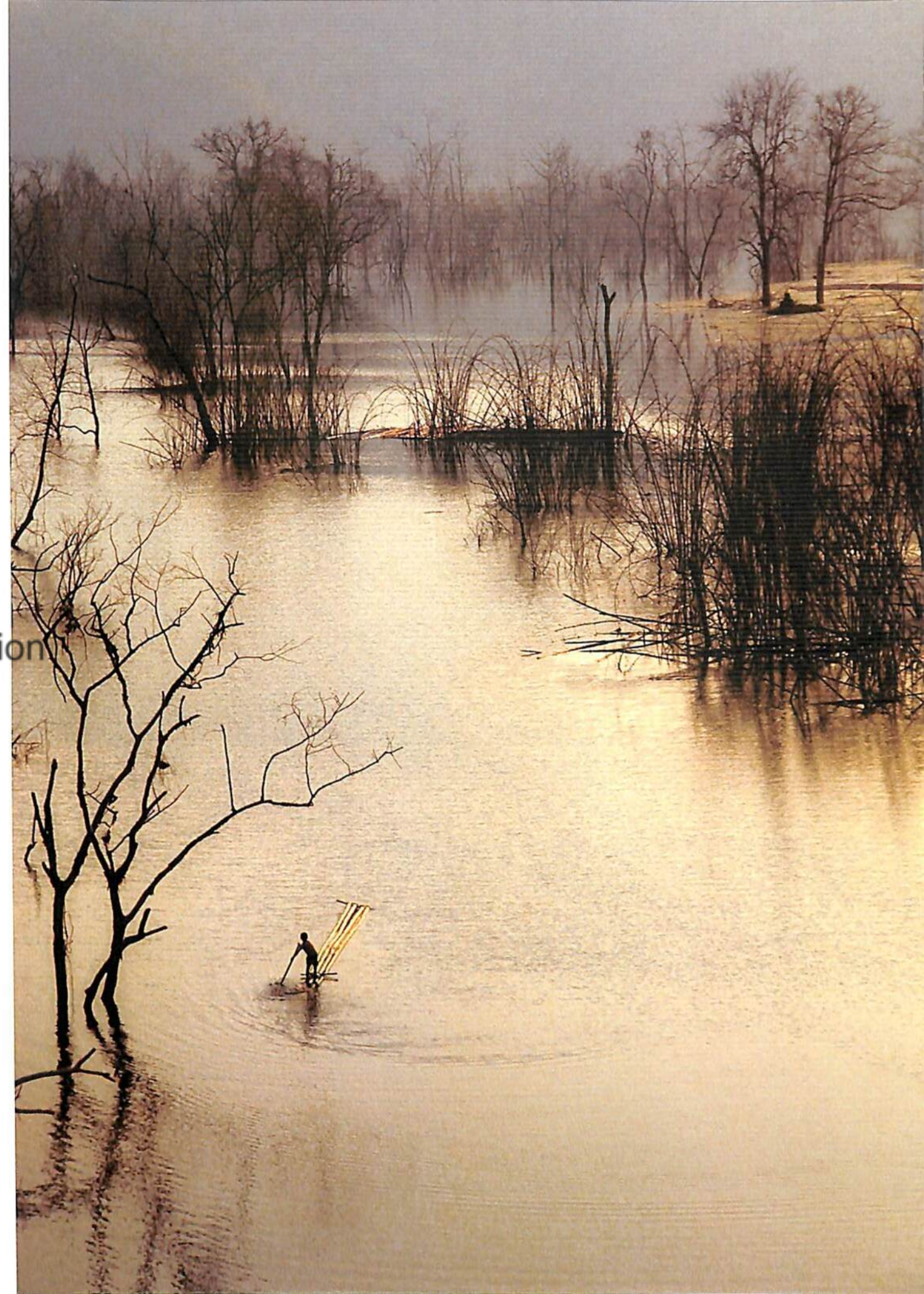
วรนันท์ วัชรวิภากร
Waranun Chutchawantipakorn

ชีวิตของคนกับน้ำหล่อเลี้ยงกันเสมอมา ในแต่ละช่วงเวลาของการเกื้อกูลกันเผยให้เห็นสีสันที่แตกต่าง และกลมกลืนกันของทั้งสองซึ่งส่งผ่านและถ่ายทอดสิ่งให้แกกันทั้งในแง่ของการใช้สอย ความงดงามทางการเห็น ความรู้สึกสัมผัส สงบ เรียบง่ายและความสนุกสนานรื่นเริง มากไปกว่านั้นภาพถ่ายซึ่งแสดงกิจกรรมของมนุษย์ขณะปฏิบัติสัมพันธ์กับสายน้ำเหล่านี้ ยังชวนชวนความหมายของชีวิต และความผูกพันที่แน่นแฟ้น ขณะเดียวกันก็ชวนให้นึกถึงความกว้างใหญ่ของสายน้ำซึ่งแผ่แผ่พลังงานของตนเองไปยังมนุษย์ตัวเล็กๆ ผู้อาศัยและแอบอิงประโยชน์จากสิ่งนี้อย่างแนบชิด

Life and water is interdependent. We can notice different colors, mutual harmony, beautiful sight, mystery, peace, simplicity and joy of life and water. Moreover, the photographs presenting human activities relevant to water also hide the meaning of life and profound bond. At the same time, they also remind us of the great energy of water passing on to small lives along the river.

Rama IX Art Museum Foundation

ชอมกาลี / Songkalia

วรนันท์ ชัชวาลทิพากร
Waranun Chutchawantipakorn

X Art Museum Foundation

คอยเฝ้า / Waiting for the Monk

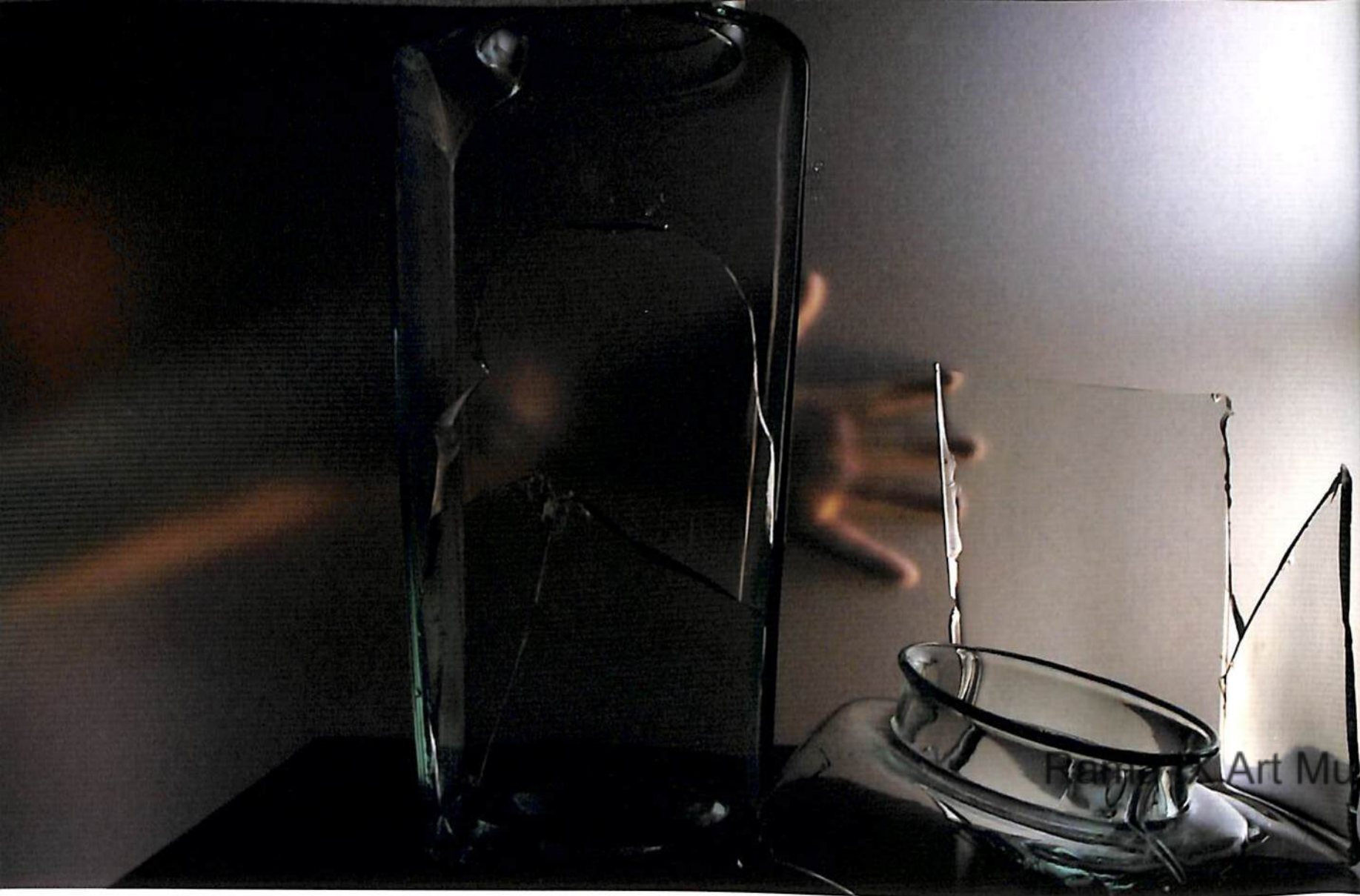
เก็บบัว / Lotus Collecting

สีสันพาย / Colorful Rowers

ดูหน้าตาปลา / Eyeing the Fishnet

อาย / I'm Shy!

พราวัว 1 / Bleary 1

พราวัว 3 / Bleary 3

ถาวร โคอุณวิทย์ Thavorn Ko-udomviti

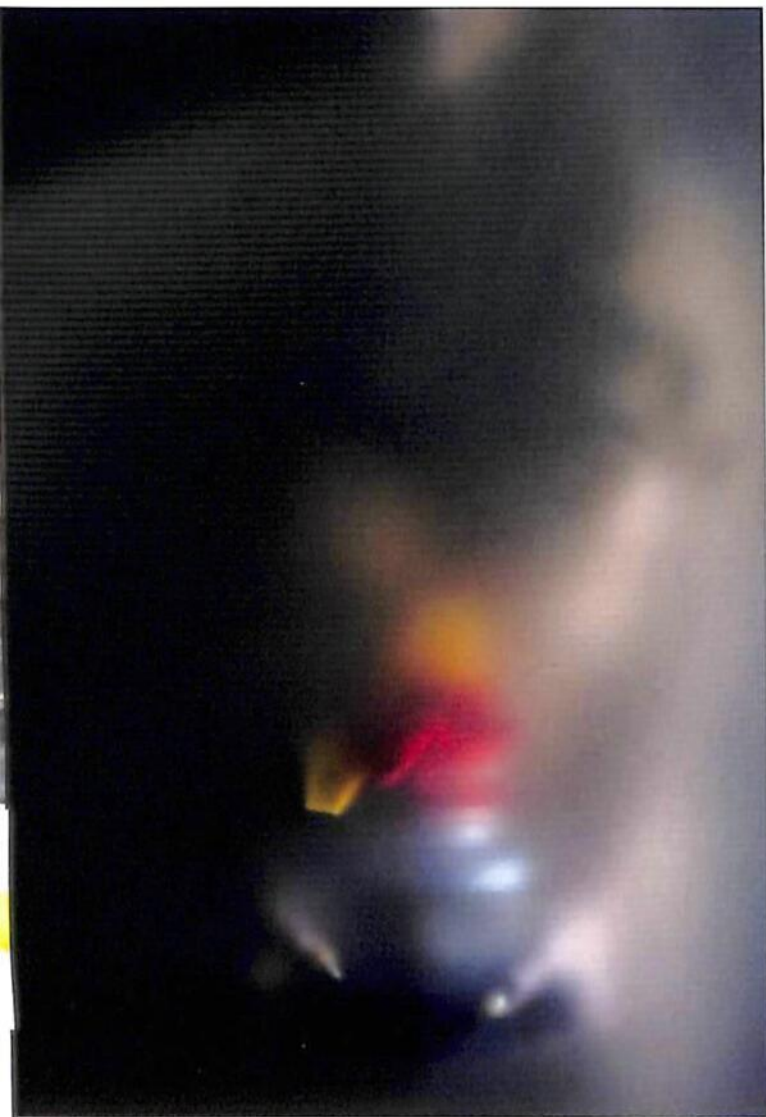
หากจะเปรียบความพราวัวของวัตถุในภาพถ่ายนี้เสมือนการมองชีวิตผ่านดวงตาของเรา สิ่งนี้ก็น่าจะเรียกว่าเป็นความบกพร่องเล็กน้อยไป หลายต่อหลายครั้งเราหลงใหลต่อการเห็นที่คมชัดของเรา และยึดติดต่อความสมบูรณ์ของมันในทุกๆ รายละเอียด นั่นเพราะเราได้สมมติการรับรู้ภายในของตนเองขึ้นมา ในขณะที่ความพราวัวกลับนำเราไปสู่การสำรวจและตั้งคำถามกับสิ่งที่อยู่เบื้องหลังนั้น เช่นเดียวกัน การไม่มีอยู่ของสิ่งหนึ่งก็ไม่ได้หมายความว่าสิ่งนั้นจะไม่มีอยู่ โหลแก้วที่แตกคือร่องรอยการเคยมีอยู่ของ "น้ำ" ไม่ว่าเราจะเห็นหรือไม่เห็น มีหรือไม่มี มันสำนึกของเราที่ได้ประกอบสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ แม้กระทั่งการเห็นขึ้นมาเสียแล้ว

พราวัว 2 / Bleary 2

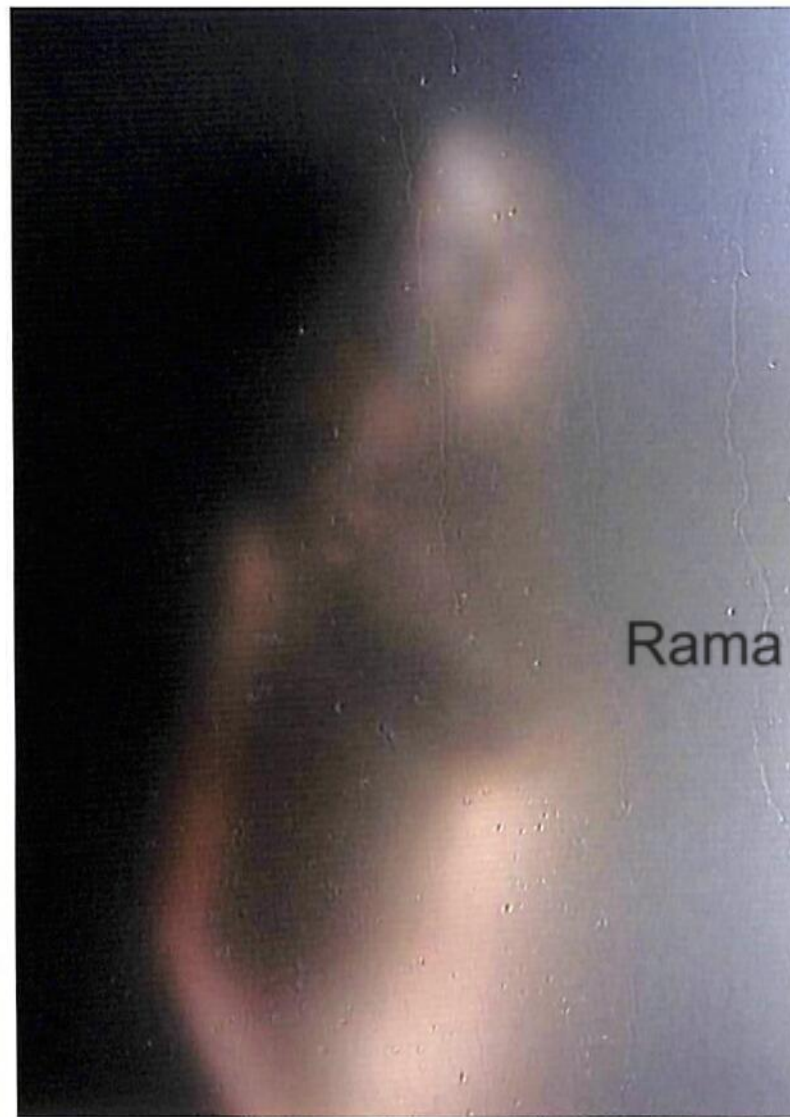
พราวัว 4 / Bleary 4

The vague impression of the objects in these photographs is comparable to looking at our life through the eyes of the beholder. Ambiguity might not always be a flaw. There are many times that we hold on to the sharp eye sight and every perfect detail. It is because we suppose the prefer perception in our mind. Ambiguity leads us to explore and question its background. What we don't see doesn't mean that it never exists. The broken bottle reveals the previous existence of "water." It doesn't matter whether we see the water or not. Our consciousness has already made up the perception, understanding, experience and even the sight of it.

พรำบัว 5 / Bleary 5

พรำบัว 6 / Bleary 6

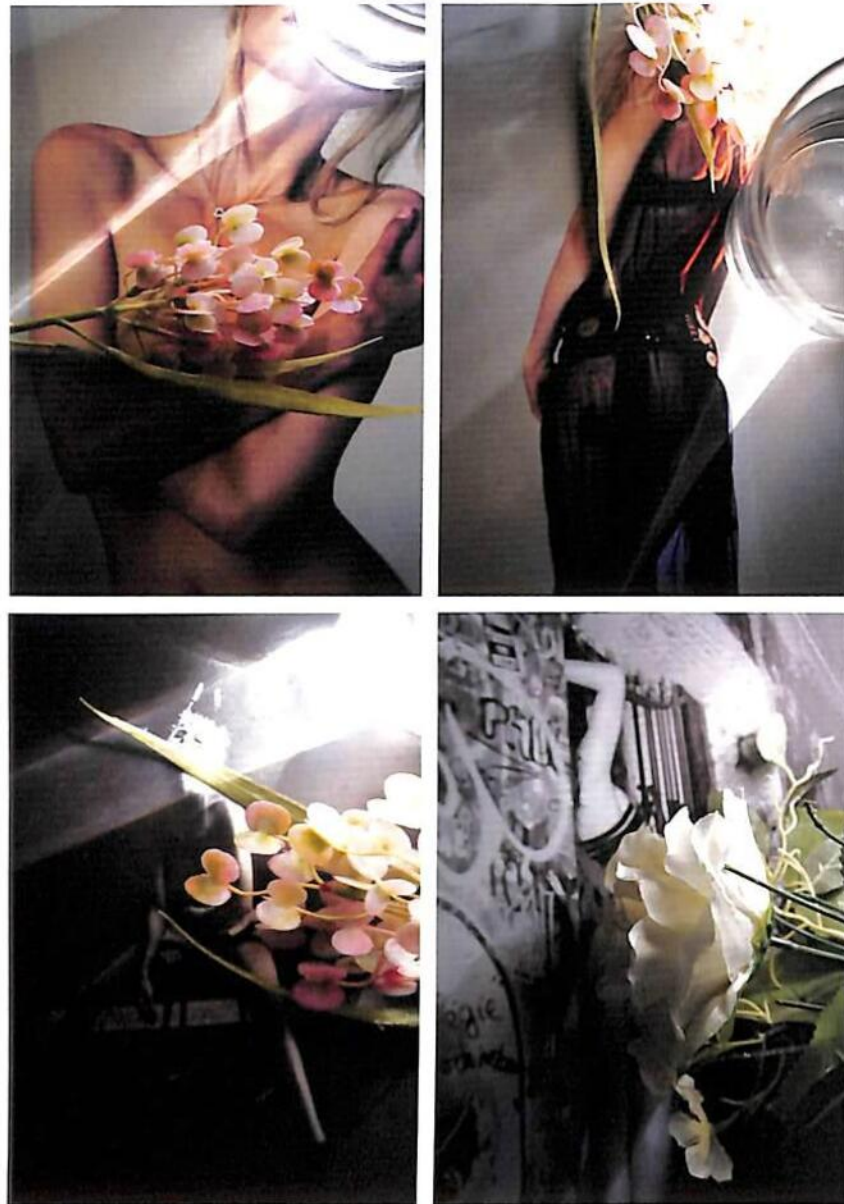
Rama IX Art Museum

ผู้หญิงกับ น้ำ ดอกไม้ 1 / Woman, Water, Flower: 1

คน น้ำ ดอกไม้
ทั้ง 3 คำมีความเหมือนกันคือ ความงาม
ความงามของแต่ละคำมีความต่าง
แต่ทั้ง 3 คำ ประกอบกัน เป็นความงามที่หาพิศวง
คน งามในสรีระ บางครั้งน่าค้นหา
น้ำ งามในลีลา บางครั้งดูน่ากลัว
ดอกไม้ งามที่รูปโฉม มีกลิ่นชวนหลงใหล แต่ก็ต้องระงับความหลงใหลนั้น
โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ล้วนลุ่มหลงในสิ่งเหล่านี้ ตลอดเวลา

Human being, water, flower
Represent beauty.
They are beautiful in different unique ways.
However, they are collectively and amazingly beautiful.
Human being is beautiful in terms of figure. Sometimes it
tempts us to discover.
Water is beautiful. Sometimes, it looks horrifying.
Flower is beautiful in its shape and smell. Sometimes, we have
to cease this passion.
Naturally, human being obsesses in these things all the time.

ឃុំអ្នកទទួល ទឹក ផ្កា ២ /
 Woman, Water, Flower 2

ឃុំអ្នកទទួល ទឹក ផ្កា ៤ /
 Woman, Water, Flower 4

ឃុំអ្នកទទួល ទឹក ផ្កា ៣ /
 Woman, Water, Flower 3

ឃុំអ្នកទទួល ទឹក ផ្កា ៥ /
 Woman, Water, Flower 5

Rama IX Art Museum Foundation

ឃុំអ្នកទទួល ទឹក ផ្កា ៦ / Woman, Water, Flower 6